

"свого, що робили". А потім все відбувалося як
так як завжди, утворилося потасовка, ^{звал} тилка,
Дяки уше бразі ^{всередині} із ~~краще~~ круговороту крестами,
"Винситіть!", А її що копали під нош на колінок
вдома просямте! "На наступній, наможіть!". А хто
вше добравсь до дверей командував, "Не давайте
без черги!", А дурний; "Більше нарис не даваті!"
Рідко хто повертався без травм. Врештє всь
що родили в герзі, або поклали в лікарню.
Отак не вбили що, зашпори візита" віз 32-33 років
як дерев'яні легкі класериси - жинсериси та
зробили як говорили із левенца швайдну.
Тя зусилля колосинників не пропадали марно
з кожним роком становило краще. Дитячі
сади і дала візирили. Поділялися
трапи охота гряді. Крім зерна давали овочі,
фрукти і грошею маліше колідки. Все
копосинне рахувалося грамадським. Що доросліше
не дозволялось, тоді нах не мисля, але вше
розкорякалися як господарі.